

Prejudiciālais jautājums

Vai 5. klauzulas 1. punkts *UNICE*, *CEEP* un *EAK* noslēgtajā Pamat nolīgumā par darbu uz noteiktu laiku, kas pievienots Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvai 1999/70/EK⁽¹⁾, ir interpretējams tādējādi, ka tas liedz piemērot Itālijas 2015. gada Likuma Nr. 107 1. panta 95., 131. un 132. punktu, kuros skolotāju – pagaidu darba ņēmēju darba attiecību stabilizācija nākotnē bez atpakaļejoša spēka un bez kaitējuma atlīdzības ir paredzēta kā samērīgs, pietiekami enerģisks un atturošs pasākums, lai garantētu Pamat nolīguma normu pilnīgu efektivitāti saistībā ar šī Pamat nolīguma pārkāpumu, kas izdarīts, ļaunprātīgi atkārtoti noslēdzot līgumus uz noteiktu laiku laikposmā pirms tā laikposma, kad norādītajās tiesību normās minētajiem pasākumiem ir jāsāk radīt sekas?

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīva 1999/70/EK par *UNICE*, *CEEP* un *EAK* noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 21. augustā iesniedza *Arbeidshof te Antwerpen* (Beļģija) – *Christa Plessers/PREFACO NV, Belgische Staat*

(Lieta C-509/17)

(2017/C 374/27)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Arbeidshof te Antwerpen

Pamatlietas puses

Prašītāja: *Christa Plessers*

Atbildētāji: *PREFACO NV, Belgische Staat*

Prejudiciālais jautājums

Vai īpašumtiesību [uz uzņēmumu] saņēmēja izvēles tiesības Beļģijas *Wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen* ([2009. gada 31. janvāra Likuma par uzņēmumu darbības turpinātību]; *WCO* likums) 61. panta 4. punktā (tagad – 61. panta 3. punktā) – kā daļa no šā likuma 4. sadaļas 4. nodaļas, kurā ir reglamentēta "juridiska pārstrukturēšana saistībā ar īpašumtiesību nodošanu tiesas pārraudzībā" – ir saderīgas ar Savienības Direktīvu 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējsabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā⁽¹⁾, it īpaši ar šīs direktīvas 3. un 5. pantu, ja šī "juridiskā pārstrukturēšana saistībā ar īpašumtiesību nodošanu tiesas pārraudzībā" ir veikta, lai kopumā vai daļēji saglabātu īpašumtiesības nododošās personas uzņēmumu vai tā darbības?

⁽¹⁾ Padomes 2001. gada 12. marta direktīva (OV 2001, L 82, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 22. augustā iesniedza *Okresný súd Bratislava II* (Slovēnija) – krimināllieta pret *ML*

(Lieta C-510/17)

(2017/C 374/28)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Okresný súd Bratislava II

Lietas dalībnieks pamatlietā

ML

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Direktīvas 2012/13/ES⁽¹⁾ par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā 4. pantam, Direktīvas 2012/13/ES 8. panta 2. punktam, tiesībām uz brīvību un personas neaizskaramību, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. pantā, tiesībām uz aizstāvību, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. panta 2. punktā, kā arī tiesībām uz lietas taisnīgu izskatīšanu, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā, atbilst tas, ka valsts iestādes aizturētajai personai tās aizturēšanas laikā nepaziņo rakstveidā visu (pilnīgu) informāciju, kas noteikta Direktīvas 2012/13/ES 4. panta 2. punktā (it īpaši par tiesībām uz piekļuvi visiem lietas materiāliem), tādējādi neļaujot tai apstrīdēt šādu nesniegto informāciju Direktīvas 2012/13/ES 8. panta 2. punkta izpratnē. Gadījumā, ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzīga, vai šāds Eiropas Savienības tiesību pārkāpums jebkurā kriminālprocesa stadijā ietekmē personas brīvības atņemšanas likumību aizturēšanas vai pirmstiesas apcietinājuma laikā, kā arī ja tiek pagarināts pirmstiesas apcietinājums, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. pantu un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. panta 1. punkta c) apakšpunktu? Vai atbildē uz iepriekš minētajiem jautājumiem ir nozīme tam, ka aizturētā persona tiek apsūdzēta smagā noziedzīgā nodarījumā, par kuru saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir paredzēts brīvības atņemšanas sods ar minimālo ilgumu 15 gadi?
- 2) Vai Padomes 2004. gada 25. oktobra Pamatlēmuma 2004/757/TI⁽²⁾, ar ko paredz minimuma noteikumus par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā, 4. pantam, lojālas sadarbības principam, kurš noteikts Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā, un Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantam, Līguma par Eiropas Savienības darbību 82. un 83. pantam, tiesībām uz lietas taisnīgu izskatīšanu, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā, samērīguma principam, kurš noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 3. punktā, kā arī samērīguma, vienotības, efektivitātes un Savienības tiesību pārākuma principam pretrunā ir tāda valsts tiesību norma kā Slovērijas Kriminālkodeksa 172. panta 3. punkts, kurā noteikts sods par narkotisko vielu nelikumīgu tirdzniecību un kurā tiesai nav ļauts piemērot brīvības atņemšanas sodu, kas ir īsāks par 15 gadiem, nesniedzot iespēju ņemt vērā sodu individualizācijas principu? Vai, lai atbildētu uz šo jautājumu, ir nozīme tam, ka narkotisko vielu nelikumīga tirdzniecību ir veikusi noziedzīga organizācija Eiropas Savienības tiesību izpratnē? Vai noziedzīgas organizācijas jēdzienam Padomes 2008. gada 24. oktobra Pamatlēmuma 2008/841/TI⁽³⁾ par cīņu pret organizēto noziedzību 1. panta izpratnē ir autonoma piemērojamība, ņemot vērā Tiesas pastāvīgo judikatūru saistībā ar Savienības tiesību vienotu piemērošanu?

⁽¹⁾ OV 2012, L 142, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2004, L 335, 8. lpp.

⁽³⁾ OV 2008, L 300, 42. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 4. septembrī iesniedza Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovēnija) – Milan Božičević Ježovnik/Slovēnijas Republika

(Lieta C-528/17)

(2017/C 374/29)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pamatlietas puses

Prasītājs: Milan Božičević Ježovnik

Atbildētāja: Slovēnijas Republika